RETSMØDERAPPORT
i sag 160/85 *

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

Ved dom af 10. november 1981 (Kommissionen mod Den italienske Republik, sag 28/81, Sml. s. 2577) udtalte og bestemte Domstolen:

»Den italienske Republik har, ved ikke inden for den fastsatte frist at have vedtaget de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 74/561 af 12. november 1974 om adgang til erhvervet med godstransport ad landevej i indenlandsk og international transport (EFT L 308, s. 18), undladt at opfylde sine forpligtelser efter traktaten.«

Ved dom af samme dato i sag 29/81 (Kommissionen mod Den italienske Republik, Sml. 1981, s. 2585) udtalte og bestemte Domstolen:

»Den italienske Republik har, ved ikke inden for den fastsatte frist at have vedtaget de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 74/562 af 12. november 1974 om adgang til erhvervet med personbefordring ad landevej i indenlandsk og international transport (EFT L 308, s. 23), undladt at opfylde sine forpligtelser efter traktaten.«

Ved skrivelse af 28. november 1983 indledte Kommissionen — der af den manglende underretning i sagen sluttede, at Den italienske Republik endnu ikke havde opfyldt Domstolens domme — den i traktatens artikel 169 fastsatte procedure, idet den opfordrede den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger inden to måneder fra modtagelsen af åbningsskrivelsen.

Ved skrivelse af 15. februar 1984 fra Italiens faste repræsentation ved De europæiske Fællesskaber meddelte den italienske regering, at der forelå et lovforslag om inkorporeringen af de to direktiver i national ret, og at dette lovforslag var forelagt transportudvalget i Senatet til behandling.

Da Kommissionen ikke havde fået underretning om, at det italienske parlament havde vedtaget det omhandlede lovforslag, fremsatte den ved skrivelse af 4. februar 1985 en begrundet udtalelse om, at Den italienske Republik ikke havde overholdt de forpligtelser, der følger af traktatens artikel 171, idet den ikke havde sørget for at opfylde Domstolens domme i sagerne 28/81 og 29/81. Kommissionen henstillede til den italienske regering at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at overholde den begrundede udtalelse inden to måneder fra dens meddelelse.

Da den begrundede udtalelse ikke blev efterkommet, anlagde Kommissionen nærværende sag ved stævning af 22. maj 1985.

Stævningen blev registreret på Domstolens justitskontor den 23. maj 1985.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt general-

* Processprog: Engelsk.

advokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Domstolen har imidlertid anmodet den italienske regering om at oplyse, hvor langt behandlingen i parlamentet var nået, og på hvilket tidspunkt lovforslaget om inkorporering af Rådets direktiver 74/561 og 74/562 i national ret ville blive vedtaget.

Den italienske regering har ved skrivelse af 3. maj 1986 svaret, at den ikke kunne oplyse, hvornår lovforslagene om inkorporering af de nævnte direktiver i national ret ville blive vedtaget. Den italienske regering har dog forbeholdt sig at give Domstolen oplysninger om nye omstændigheder i sagen.

II — Parternes påstande

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

a) Det statueres, at Den italienske Republiks regering har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 171, idet den trods de af Domstolen den 10. november 1981 afsagte domme (sagerne 28/81 og 29/81) fortsat ikke har inkorporeret Rådets direktiver 74/561 om adgang til erhvervet med godstransport ad landevej i indenlandsk og international transport og 74/562 om adgang til erhvervet med personbefordring ad landevej i indenlandsk og international transport i national ret;

b) Den italienske Republiks regering tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Den italienske regering har ikke nedlagt nogen egentlige påstande.

III — Parternes anbringender og argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at Den italienske Republik i henhold til EØF-traktatens artikel 171 efter de nævnte domme af 10. november 1981 skulle have truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på overholdelse af de forpligtelser, der påhviler den i medfør af traktaten, ved at inkorporere de omhandlede direktiver i national ret. Flere år efter afsigelsen af de omhandlede domme har Den italienske Republik ikke vedtaget nogen foranstaltninger med henblik at rette sig efter Domstolens domme.

Den italienske regering har anført, at med hensyn til direktiv 74/561 er der indsat bestemmelser med henblik på inkorporeringen i national ret i et lovforslag, som indebar en gennemgribende ændring af lov nr. 298 af 6. juni 1974 om godstransport ad landevej. Lovforslaget var godkendt af Deputeretkammeret i den tidligere lovgivningsperiode, men dennes udløb bevirkede, at lovforslaget ikke blev færdigbehandlet og endeligt vedtaget; det samme lovforslag er blevet forelagt det nye parlament, hvor det stadig er under behandling (Camera dei Deputati, niende lovgivningsperiode, dokument nr. 1231).

Med hensyn til direktiv 74/562 har den italienske regering anført, at inkorporeringsbestemmelserne er indsat i et andet lovforslag, der ligeledes er forelagt det nuværende parlament til behandling (Senato della Repubblica, niende lovgivningsperiode, dokument nr. 344).

Den italienske regering er af den opfattelse, at der inden for en rimelig frist vil kunne vedtages bestemmelser, der inkorporerer de omhandlede direktiver i national ret.

I replikken har *Kommissionen* fastslået, at det er godtgjort, at der foreligger en tilsidesættelse af traktaten, og at den ikke vil kunne bringes til ophør med kort varsel på grund af den lange tid, behandlingen i parlamentet varer.

IV — Mundtlige forhandlinger

I retsmødet den 9. juli 1986 er der afgivet mundtlige indlæg af Den italienske Republiks regering ved Avvocato dello Stato Oscar Fiumara som befuldmægtiget og af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Sergio Fabro, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtiget.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 9. juli 1986.

T. F. O'Higgins
Refererende dommer